

Openbare versie

Datum 1 juli 2014

Ons kenmerk

Pagina 1 van 10

Telefoon [telefoonnummer behandelaar]

E-mail [naam behandelaar]@afm.nl

Betreft Beslissing op bezwaar [naam financiële dienstverlener]

Geachte [naam gemachtigde],

De Autoriteit Financiële Markten (AFM) heeft bij besluit van 21 februari 2014 (Boetebesluit) aan [redacted] een bestuurlijke boete van € 96.000,- opgelegd wegens overtreding van artikel 2:80, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht (Wft). De overtreding door [redacted] ziet op het bemiddelen zonder te beschikken over een vergunning van de AFM. Tegen het Boetebesluit van de AFM heeft u namens [redacted] bezwaar gemaakt. Na heroverweging heeft de AFM besloten de boete te matigen van € 96.000,- naar € 24.000,-. Voor het overige laat de AFM het Boetebesluit in stand. In deze brief wordt uitgelegd hoe de AFM tot haar oordeel is gekomen.

Deze beslissing op bezwaar is als volgt opgebouwd. In paragraaf I beschrijft de AFM de procedure van onderhavig bezwaar. Paragraaf II bevat de relevante feiten en omstandigheden. In paragraaf III beschrijft de AFM kort de gronden van bezwaar en in paragraaf IV geeft zij een beoordeling van de bezwaargronden. In paragraaf V is het besluit vervat. Tot slot bevat paragraaf VI de rechtsgangverwijzing. Het wettelijk kader waaraan de AFM in dit besluit refereert, is opgenomen in de bijlage.

I. Procedure

1. Bij besluit van 21 februari 2014 (kenmerk: [redacted]) heeft de AFM aan [redacted] een bestuurlijke boete opgelegd van € 96.000 omdat [redacted] in de periode van 1 januari 2010 tot 10 november 2011 zonder vergunning heeft bemiddeld in de zin van artikel 1:1 Wft, hetgeen een overtreding van artikel 2:80, eerste lid, Wft oplevert. De AFM heeft daarin aangegeven de boete op grond van artikel 1:97, eerste lid, Wft te publiceren, niet eerder dan vijf werkdagen nadat het Boetebesluit aan [redacted] is toegestuurd.

Datum 1 juli 2014
Ons kenmerk [REDACTED]
Pagina 2 van 10

2. Bij telefax van 28 februari 2014 heeft u namens [REDACTED] pro forma bezwaar gemaakt tegen het Boetebesluit.
3. Bij telefax van 28 februari 2014 heeft u namens [REDACTED] een verzoek om voorlopige voorziening bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam ingediend, inhoudende schorsing van de publicatie van het Boetebesluit.
4. Bij telefax van 1 april 2014 heeft u namens [REDACTED] de gronden van bezwaar aangevuld.
5. De AFM heeft u tevens verzocht aan te geven of [REDACTED] gebruik wenst te maken van haar recht om gehoord te worden als bedoeld in artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
6. Op 8 april 2014 heeft u telefonisch aangegeven dat [REDACTED] geen gebruik wenst te maken van haar recht om gehoord te worden.
7. Per brief van 10 april 2014 heeft de AFM het telefonisch onderhoud bevestigd alsmede de ontvangst van het door u namens [REDACTED] ingediende aanvullende bezwaarschrift.
8. In zijn uitspraak van 25 april 2014 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam het verzoek van [REDACTED] toegewezen in die zin dat de publicatie geschorst wordt.
9. Bij brief van 6 juni 2014 heeft de AFM de beslistermijn met drie weken verdaagd.¹

II. Feiten en omstandigheden

10. Deze beslissing op bezwaar is gebaseerd op de feiten en omstandigheden zoals deze zijn opgenomen in het onderzoeksrapport van 3 juli 2013 (kenmerk [REDACTED]) dat met het boetevoornemen is verzonden. De feiten en omstandigheden die in het onderzoeksrapport zijn genoemd, moeten hier, voor zover zij niet reeds zijn herhaald, als herhaald en ingelast worden beschouwd.

Hieronder volgen de voor deze beslissing op bezwaar relevante feiten.

In de periode van 1 januari 2010 tot 10 november 2011 heeft [REDACTED] via online enquêtes consumentendata opgevraagd en deze verkocht aan financiële dienstverleners waarmee zij samenwerkte. [REDACTED] stelde de consument bijvoorbeeld vragen over zijn interesse in het af- of oversluiten van een verzekering, hypothecaire lening of consumptief krediet. Een selectie van de ingewonnen gegevens gaf [REDACTED] op basis van een gesloten overeenkomst door aan de financiële dienstverleners, die vervolgens gericht contact konden opnemen met de consument. In de genoemde periode heeft [REDACTED] samengewerkt met in totaal ongeveer [REDACTED] en van die ondernemingen vergoedingen ontvangen van in totaal ruim € [REDACTED], exclusief BTW.

¹ De verdaging heeft plaatsgevonden op grond van artikel 7:10, derde lid, Awb.

III. Bezwaargronden

11. Het bezwaarschrift bevat, kort en zakelijk weergegeven, de volgende bezwaargronden:
- A. De hoogte van het boetebedrag is in strijd met het evenredigheids- en gelijkheidsbeginsel
 - B. De publicatie is onrechtmatig

IV. Beoordeling van de gronden van bezwaar

12. Deze paragraaf bevat de beoordeling van de AFM van de bezwaargronden. De AFM zal eerst steeds samengevat de bezwaargronden van [REDACTED] weergegeven. Volgens geeft de AFM per bezwaargrond haar reactie.

Alvorens inhoudelijk in te gaan op de bezwaargronden, geeft de AFM hieronder in randnummers 13 tot en met 19 het juridisch kader ten aanzien van bemiddelen.

Juridisch kader 'bemiddelen'

13. De AFM is van oordeel dat [REDACTED] door het genereren en doorgeven van *leads* heeft bemiddeld zonder te beschikken over de daartoe vereiste vergunning van de AFM. Hiermee heeft [REDACTED] artikel 2:80, eerste lid, Wft, overtreden. In het navolgende zal de AFM ter onderbouwing van haar standpunt nader ingaan op de reikwijdte van de definitie bemiddelen en vervolgens onderbouwen waarom de werkwijze van [REDACTED] kwalificeert als bemiddelen in de zin van artikel 1:1 Wft.
14. Ingevolge artikel 2:80, eerste lid, Wft is het verboden om in Nederland zonder een vergunning van de AFM te bemiddelen.
15. In artikel 1:1 Wft is bemiddelen gedefinieerd als:
- “a. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst inzake een ander financieel product dan een financieel instrument, krediet, premiepensioenvordering of verzekering tussen een consument en een aanbieder;
b. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst inzake krediet tussen een consument en een aanbieder of op het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een dergelijke overeenkomst;
c. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst waarbij een premiepensioenvordering ontstaat tussen een cliënt en een premiepensioeninstelling of op het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een dergelijke overeenkomst; of
d. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een verzekering tussen een cliënt en een verzekeraar of op het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een verzekering;”*
16. Uit de wetsgeschiedenis bij de Wft blijkt dat het begrip bemiddelen in die wet, het begrip bemiddelen uit de Wet financiële dienstverlening (Wfd) omvat.

“Met het begrip «tussenpersoon» wordt tot uitdrukking gebracht dat de bemiddelaar zelf geen partij wordt bij de overeenkomst inzake het betreffende financiële product, in tegenstelling tot de aanbieder” TK, 2003 – 2004, 29507, nr. 3, p. 68.

“In tegenstelling tot een aanbieder wordt degene die bemiddelt geen contractuele wederpartij bij de overeenkomst die door zijn werkzaamheden als tussenpersoon tot stand komt tussen consument en aanbieder. Om dit verschil duidelijk naar voren te brengen is in de definitie het begrip «tussenpersoon» opgenomen.” TK, 2005 – 2006, 29 708, nr. 19, p. 363

17. De interpretatie en standpunt van de AFM inzake het begrip bemiddelen vindt steun in de wetsgeschiedenis met betrekking tot het begrip bemiddelen en de ruime definitie daarvan zoals weergegeven in artikel 1:1 van de Wft alsmede in vaste rechtspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam van 12 februari 2010 (LJN BL3956), 2 september 2010 (LJN BN5939) en 4 november 2010 (LJN BO2894) en de meervoudige kamer van 2 september 2010 (LJN BN5939) en 24 maart 2011 (LJN BP9378). Voorts heeft het CBb bij uitspraak van 11 februari 2013 bevestigd dat het tegen betaling aan financiële ondernemingen doorsturen van verkregen klantinformatie (*leads*, bestaande uit meer dan NAW-gegevens) een activiteit is die is gericht op het tot stand brengen van een overeenkomst en derhalve valt onder de definitie van bemiddelen in de zin van artikel 1:1 Wft.²
18. De door [REDACTED] bovenbeschreven verrichte activiteiten worden derhalve gekwalificeerd als bemiddelen in de zin van artikel 1:1 Wft. Met het inwinnen en doorgeven van meer dan contactgegevens heeft [REDACTED] een ‘inhoudelijke betrokkenheid’ gehad bij het tot stand brengen van overeenkomsten inzake financiële producten tussen consument en aanbieder.³
19. Uit het bezwaarschrift van [REDACTED] kan overigens worden afgeleid dat de interpretatie en het standpunt van de AFM ten aanzien van de overtreding van het bemiddelingsverbod door [REDACTED] niet wordt bestreden. Heroverweging van dit oordeel is derhalve niet aan de orde.

A – Boete in strijd met evenredigheids- en gelijkheidsbeginsel

20. Namens [REDACTED] is aangevoerd dat de AFM ten onrechte de boete niet heeft gematigd. [REDACTED] stelt dat de hoogte van de boete evenredig moet zijn aan de ernst van de overtreding en de mate van verwijtbaarheid.
21. [REDACTED] geeft ter onderbouwing hiervan primair aan dat er voldoende redenen zijn om wel over te gaan tot matiging van het boetebedrag van € 96.000,- naar € 24.000,-, te weten:
- [REDACTED] heeft nooit de intentie gehad om de wet te overtreden;
 - er is niet gebleken dat door haar handelwijze consumenten zijn benadeeld;
 - [REDACTED] heeft haar activiteiten direct gestaakt zodra zij een informatieverzoek van de AFM heeft ontvangen waarin werd gesteld dat [REDACTED] mogelijk vergunningplichtige activiteiten uitvoerde;
 - [REDACTED] heeft volledige medewerking gegeven aan het onderzoek door de AFM;

² ECLI:NL:CBB:2013:BZ1866.

³ Zie voor dit criterium: *Kamerstukken II* 2003/04, 29 507, nr. 9, p. 60.

- er is sprake van een overtreding met beperkte impact, omdat consumenten werden doorverwezen naar vergunninghoudende partijen.
22. De voorwaarden om te kunnen deelnemen aan de versnelde boeteprocedure, te weten het ontbreken van de intentie tot wetsovertreding en van de benadeling van consumenten, zijn door de AFM ten onrechte onvoldoende meegewogen in haar besluitvorming over matiging van de hoogte van de boete. Aangezien in het geval van [REDACTED] aan beide criteria wordt voldaan is [REDACTED] van mening dat sprake is van verminderde verwijtbaarheid en dat matiging van de boete gerechtvaardigd is.
23. [REDACTED] stelt zich subsidiair op het standpunt dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden doordat de AFM in vergelijkbare *leadprovider*-zaken wel het boetebedrag van € 96.000 heeft gematigd naar € 24.000.
24. Ter onderbouwing van het standpunt ten aanzien van de schending van het gelijkheidsbeginsel, beroept [REDACTED] zich op andere *leadprovider*-zaken waarin de AFM het boetebedrag heeft gematigd op grond van verminderde verwijtbaarheid, ontbreken intentie tot wetsovertreding en het feit dat geen benadeling van consumenten heeft plaatsgevonden. [REDACTED] haalt daartoe aan de uitspraak van de Rb Rotterdam d.d. 24 maart 2011 (ECLI:NL:RBROT:2011:BP9378) inzake het oordeel over de matigingsbevoegdheid in verband met 'verminderde ernst van de overtreding'. Tevens beroept [REDACTED] zich tevens op de zaak van het CBb d.d. 11 februari 2013 (ECLI:NL:CBB:2013:BZ1864) waarin wordt bevestigd dat de AFM terecht van haar matigingsbevoegdheid gebruik maakt indien:
- (1) niet is gebleken dat appellant consumenten heeft benadeeld; en
 - (2) er omstandigheden zijn waaruit kan worden afgeleid dat appellant niet de intentie heeft gehad om toezichtwetgeving te ontduiken.

Reactie AFM

25. De AFM heeft besloten om aan [REDACTED] een bestuurlijke boete op te leggen, omdat [REDACTED] in de periode van 1 januari 2010 tot 10 november 2011 werkzaamheden heeft verricht die kwalificeren als bemiddelen in de zin van artikel 1:1 Wft. Dit is een overtreding van artikel 2:80, eerste lid, Wft.
26. Voor deze overtreding geldt op grond van artikel 1:81, eerste lid, Wft, juncto de artikelen 2 en 3 van het Besluit boetes Wft, een boetetarief van € 96.000,-.
27. Door de AFM is niet vastgesteld dat [REDACTED] geen intentie tot wetsovertreding heeft gehad. Wel heeft de AFM vastgesteld in het kader van haar aanbod aan [REDACTED] om deel te nemen aan de versnelde boeteprocedure dat geen sprake is geweest van 'substantiële en concrete benadeling van consumenten / cliënten'. De reden dat door [REDACTED] aan deze voorwaarde is voldaan is gelegen in het feit dat op basis van de doorgegeven gegevens, consumenten werden benaderd door aanbieders of bemiddelaars die wel over een vergunning beschikten en dat de inhoudelijke betrokkenheid van [REDACTED] bij het tot stand komen van de overeenkomsten beperkt was. De omstandigheid dat niet is gebleken dat consumenten zouden zijn benadeeld, vormt op zichzelf geen aanleiding tot verlaging van het vaste boetebedrag. In dit verband

verwijst de AFM naar de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 19 september 2013 inzake een aan [REDACTED] opgelegde boete van € 96.000,-: *‘Ook als vast zou staan dat consumenten niet zijn benadeeld (...) kan dit nog niet tot matiging van de boete leiden’*.

28. Voor zover [REDACTED] –zoals zij aanvoert– niet de intentie heeft gehad tot wetsovertreding, is dat voor de AFM op zichzelf geen reden om verminderde ernst of verwijtbaarheid aan te nemen. Immers, de verantwoordelijkheid om op de hoogte te zijn van de van toepassing zijnde (financiële) wetgeving, die te begrijpen en daarnaar te handelen ligt bij degene die financiële diensten aanbiedt. Dit geldt te meer nu de AFM vanaf 2009 middels nieuwsbrieven en informatie op haar website de markt heeft geïnformeerd over haar standpunt ten aanzien van de reikwijdte van het begrip bemiddelen voor wat betreft het inwinnen en doorgeven van *leads*.
29. Ten aanzien van de stelling van [REDACTED] dat zij volledig heeft meegewerkt aan het onderzoek van de AFM en haar activiteiten direct heeft gestaakt zodra de AFM heeft aangegeven dat de uitgeoefende activiteiten in strijd waren met de Wft, merkt de AFM op dat meewerken aan het onderzoek van de AFM een verplichting is en als zodanig geen omstandigheid is die afdoet aan de geconstateerde normschending of boeteverlagend werkt.
30. De overtreding van het verbod om zonder vergunning te bemiddelen wordt door de wetgever als een ernstige overtreding gezien. Dit blijkt ook uit het feit dat voor een dergelijke overtreding zowel onder het oude als onder het huidige boeteregime een boete van de hoogste categorie kan worden opgelegd. Zoals hierboven weergegeven, doet het meewerken aan het onderzoek door de AFM en het staken van de activiteiten daar niet aan af. [REDACTED] heeft een centrale verbodsbepaling overtreden, waarbij [REDACTED] zich geruime tijd heeft onttrokken aan het (doorlopende) toezicht van de AFM. Doordat [REDACTED] zich aan het toezicht heeft onttrokken, heeft geen voorafgaande markttoetredingstoets plaatsgevonden en zijn de doorlopende gedragsregels op [REDACTED] niet van toepassing geweest. De AFM benadrukt voorts dat een consument wordt beschermd door regels die zien op onder meer de integriteit en betrouwbaarheid van de (beleidsbepalers van de) bemiddelaar en op transparantie van de bemiddelaar over zijn eventuele positie ten opzichte van of verhouding tot aanbieders of bemiddelaars aan wie [REDACTED] meer dan contactgegevens heeft doorgegeven.
31. Op zichzelf leiden de hierboven behandelde bezwaren derhalve niet tot een ander oordeel ten aanzien van de evenredigheid van de hoogte van de boete in relatie tot de ernst en verwijtbaarheid van de overtreding. De AFM neemt echter ook in aanmerking dat zij aan een aantal *leadproviders* boetes heeft opgelegd van € 24.000,-. Hierbij moet wel worden benadrukt dat die andere *leadproviders* met hun overtredingen fors lagere omzetten hadden behaald dan [REDACTED] (ruim € [REDACTED] in de beboete periode). Niettemin ziet de AFM in alle omstandigheden van het geval (het gelijkheidsbeginsel gevoegd bij de overige behandelde bezwaren) aanleiding om de boete te matigen tot een bedrag van € 24.000,-.

B - Publicatie in strijd met doel toezicht op naleving Wft

32. [REDACTED] betoogt primair dat de AFM dient af te zien van publicatie van de boete, omdat publicatie in strijd is met het artikel 1:97, vierde lid Wft, disproportioneel is gelet op hierboven genoemde omstandigheden en daarvan een dubbelzinnig signaal uit zou gaan. Het publiek hoeft namelijk niet te worden gewaarschuwd, omdat er – als gezegd – geen consumenten zijn benadeeld en de overtreding al is gestaakt.
33. [REDACTED] meent subsidiair dat in het persbericht niet alleen aandacht voor de overtreding van de Wft zou moeten zijn maar ook zou moeten worden opgenomen dat de overtreding niet ernstig is, dat geen consumenten zijn benadeeld, dat de overtreding al in 2011 is gestaakt en dat geen sprake is van publieke verontwaardiging.
34. De AFM dient af te zien van publicatie van de boete, omdat daarvan een dubbelzinnig signaal zou uitgaan. In de kop van het persbericht zou namelijk komen te staan dat [REDACTED] de Wft heeft overtreden, maar in de tekst zou moeten worden opgenomen dat de overtreding niet ernstig is, dat geen sprake is van substantiële en concrete benadeling van consumenten, dat de overtreding al in 2011 is gestaakt en dat geen sprake is van publieke verontwaardiging. Daarnaast voert [REDACTED] aan dat het publiek niet hoeft te worden gewaarschuwd, omdat er – als gezegd – geen consumenten zijn benadeeld en de overtreding al is gestaakt. Het voorgaande brengt ook met zich dat publicatie disproportioneel zou zijn en [REDACTED] onnodig schade zou toebrengen. In de wettelijke context leidt het voorgaande tot de conclusie dat de tenzij-bepaling uit het vierde lid van artikel 1:97 Wft van toepassing is en de AFM op grond daarvan van publicatie moet afzien.

Reactie AFM

35. Artikel 1:97 Wft schrijft imperatief voor dat de AFM een boete, opgelegd voor overtreding van artikel 2:80 Wft, openbaar maakt. De AFM wijst in dit verband op de volgende passages uit wetsgeschiedenis bij die bepaling.
1. *“(…) is gekozen voor een regeling met als uitgangspunt dat de toezichthouders verplicht zijn besluiten tot het opleggen van bestuurlijke boetes of lasten onder dwangsom na bekendmaking openbaar te maken. De toezichthouder kan dan ook laten zien wat het sluitstuk van zijn toezichtuitoefening is (…)”Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 19, p. 421.*
 2. *“(…) de wettelijke regeling bepaalt zo duidelijk bij welke overtredingen de bestuurlijke boetes automatisch en in een vroeg stadium dient te geschieden. In deze gevallen prevaleert, uitzonderlijke gevallen daargelaten, het belang van de publicatie boven dat van de betrokken persoon (veelal een financiële onderneming). Van een uitzonderlijk geval zal alleen sprake zijn indien de voorzieningenrechter meent dat de toezichthouder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van de tenzij-clausule”. Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 41, p. 65*

36. Gelet op de beginselplicht tot openbaarmaking van een boetebesluit vooruitlopend op een rechterlijke beoordeling, zal niet snel kunnen worden aangenomen dat openbaarmaking achterwege dient te blijven.⁴
37. Artikel 1:97, vierde lid, Wft geeft daartoe het juridisch kader voor de beoordeling door te bepalen dat publicatie achterwege blijft, indien de openbaarmaking van het besluit in strijd is of zou kunnen komen met het doel van het door de toezichthouder uit te oefenen toezicht op de naleving van de Wft.
38. De AFM dient de toepasselijkheid van de uitzondering van artikel 1:97, vierde lid, te beoordelen aan de hand van de doelstellingen van het gedragstoezicht, zoals neergelegd in artikel 1:25 Wft. De wetgever heeft onderkend dat in de praktijk vooral de Nederlandsche Bank in het kader van haar prudentiële toezicht een beroep op deze ‘tenzij-clausule’ kan en zal doen. Voor de AFM is dat als gedragstoezichthouder niet snel aan de orde.⁵ Het uitgangspunt is dus dat een opgelegde boete openbaar wordt gemaakt, tenzij sprake is van een uitzonderlijk geval.⁶
39. De aan de AFM opgedragen toezichtdoelen zijn gericht op ordelijke en transparante financiële marktprocessen, zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en een zorgvuldige behandeling van cliënten. De AFM ziet in de door [REDACTED] aangevoerde argumenten geen reden om openbaarmaking van de boete in strijd te achten met een of meer van deze doelen.
40. Openbaarmaking van de boete heeft ten slotte naar vaste rechtspraak geen punitief karakter.⁷ Openbaarmaking is primair gericht op waarschuwing van de markt en heeft niet als oogmerk leedtoevoeging.⁸
41. De AFM wijst voorts op artikel 1:98 Wft, dat voorschrijft dat een onherroepelijk geworden boete wordt gepubliceerd. De wetgever heeft hiermee de mogelijkheid gecreëerd van een publicatie van de boete die plaatsvindt geruime tijd nadat de overtreding heeft plaatsgevonden. Dat de overtreding geruime tijd geleden is beëindigd, is dan ook geen reden om af te zien van publicatie op grond van artikel 1:97 Wft.
42. In zijn uitspraak van 25 april 2014 heeft de voorzieningenrechter een ongeclausuleerde schorsing van de publicatie ex artikel 1:97 Wft uitgesproken. De AFM zal derhalve op grond daarvan van openbaarmaking ex artikel 1:97 Wft afzien totdat de rechtbank in beroep uitspraak heeft gedaan of het besluit rechtens onaantastbaar is geworden doordat geen beroep is ingesteld binnen zes weken na de beslissing op bezwaar.
43. Ingevolge de openbaarmakingsbepalingen uit de Wft, publiceert de AFM de volledige tekst van het *besluit* met uitzondering van vertrouwelijke informatie onder begeleiding van een persbericht met de kern van het besluit. Het verzoek van [REDACTED] aan de AFM om in het persbericht op te nemen dat overtreding niet ernstig is, kan de AFM niet honoreren. De AFM is van mening dat de overtreding van een centrale

⁴ Rb. Rotterdam (vzr.) 3 september 2008, LJN: BF1175.

⁵ Vgl. Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 19, p. 421.

⁶ Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 41, p. 65.

⁷ Verwezen zij ook naar de toelichting op de vierde nota van wijziging, Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 19, p. 420.

⁸ Rb. Rotterdam 24 april 2006, LJN: AW9642 en Rb. Rotterdam 10 oktober 2006, LJN: AZ0060.

verbodsbepaling wel degelijk ernstig is. Door het publiceren van het persbericht met de kern van het besluit alsmede de volledige tekst van het besluit kan eenieder de zich een volledig beeld vormen van de reikwijdte van de overtreding. Het geven van een volledig beeld van de overtreding en alle factoren die daarbij een rol spelen is hetgeen de AFM beoogt op grond van de haar opgedragen wettelijke verplichting. De AFM deelt dan ook niet de opvatting van [REDACTED] dat van publicatie van de boete een dubbelzinnig signaal zou uitgaan.

V. Besluit

44. Op grond van het vorenstaande heeft de AFM het Boetebesluit heroverwogen en besluit de hoogte van de opgelegde boete te matigen tot € 24.000,-.

Voor het overige laat de AFM het Boetebesluit in stand. De motivering van het bestreden besluit wordt aangevuld met de motivering die in deze beslissing op bezwaar is opgenomen.

VI. Rechtsgangverwijzing

45. Iedere belanghebbende kan tegen deze beslissing op bezwaar beroep instellen door binnen zes weken na bekendmaking ervan een beroepschrift in te dienen bij de rechtbank Rotterdam, Sector Bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam. Natuurlijke personen kunnen ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden. Voor het instellen van beroep wordt een griffierecht geheven.

Hoogachtend,
Autoriteit Financiële Markten

[was getekend]
Hoofd
Juridische Zaken

[was getekend]
Bestuurslid

Wettelijk kader

Wet op het financieel toezicht

Artikel 1:1

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt, voorzover niet anders is bepaald, verstaan onder:

(...)

bemiddelen:

(...)

"a. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst inzake een ander financieel product dan een financieel instrument, krediet, premiepensioenvordering of verzekering tussen een consument en een aanbieder;

b. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst inzake krediet tussen een consument en een aanbieder of op het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een dergelijke overeenkomst;

c. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een overeenkomst waarbij een premiepensioenvordering ontstaat tussen een cliënt en een premiepensioeninstelling of op het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een dergelijke overeenkomst; of

d. alle werkzaamheden in de uitoefening van een beroep of bedrijf gericht op het als tussenpersoon tot stand brengen van een verzekering tussen een cliënt en een verzekeraar of op het assisteren bij het beheer en de uitvoering van een verzekering;" (...)

Artikel 1:97, voor zover relevant:

"1. De toezichthouder maakt een besluit tot het opleggen van een bestuurlijke boete ingevolge deze wet na bekendmaking openbaar, indien de bestuurlijke boete is opgelegd terzake overtreding van:

a. een verbodsbepaling uit deze wet (...);

(...)

2. De openbaarmaking van het besluit tot het opleggen van een bestuurlijke boete geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop het besluit aan de betrokken persoon bekend is gemaakt.

3. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht, wordt de openbaarmaking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van de voorzieningenrechter.

4. Indien de openbaarmaking van het besluit in strijd is of zou kunnen komen met het doel van het door de toezichthouder uit te oefenen toezicht op de naleving van deze wet blijft deze achterwege."

Artikel 1:98

"Onverminderd artikel 1:97 maakt de toezichthouder een besluit tot het opleggen van een bestuurlijke boete ingevolge deze wet openbaar, nadat het rechtens onaanastbaar is geworden, tenzij de openbaarmaking van het besluit in strijd is of zou kunnen komen met het doel van het door de toezichthouder uit te oefenen toezicht op de naleving van deze wet."

Artikel 2:80, eerste lid,

"Het is verboden in Nederland zonder een daartoe door de Autoriteit Financiële Markten verleende vergunning te bemiddelen."